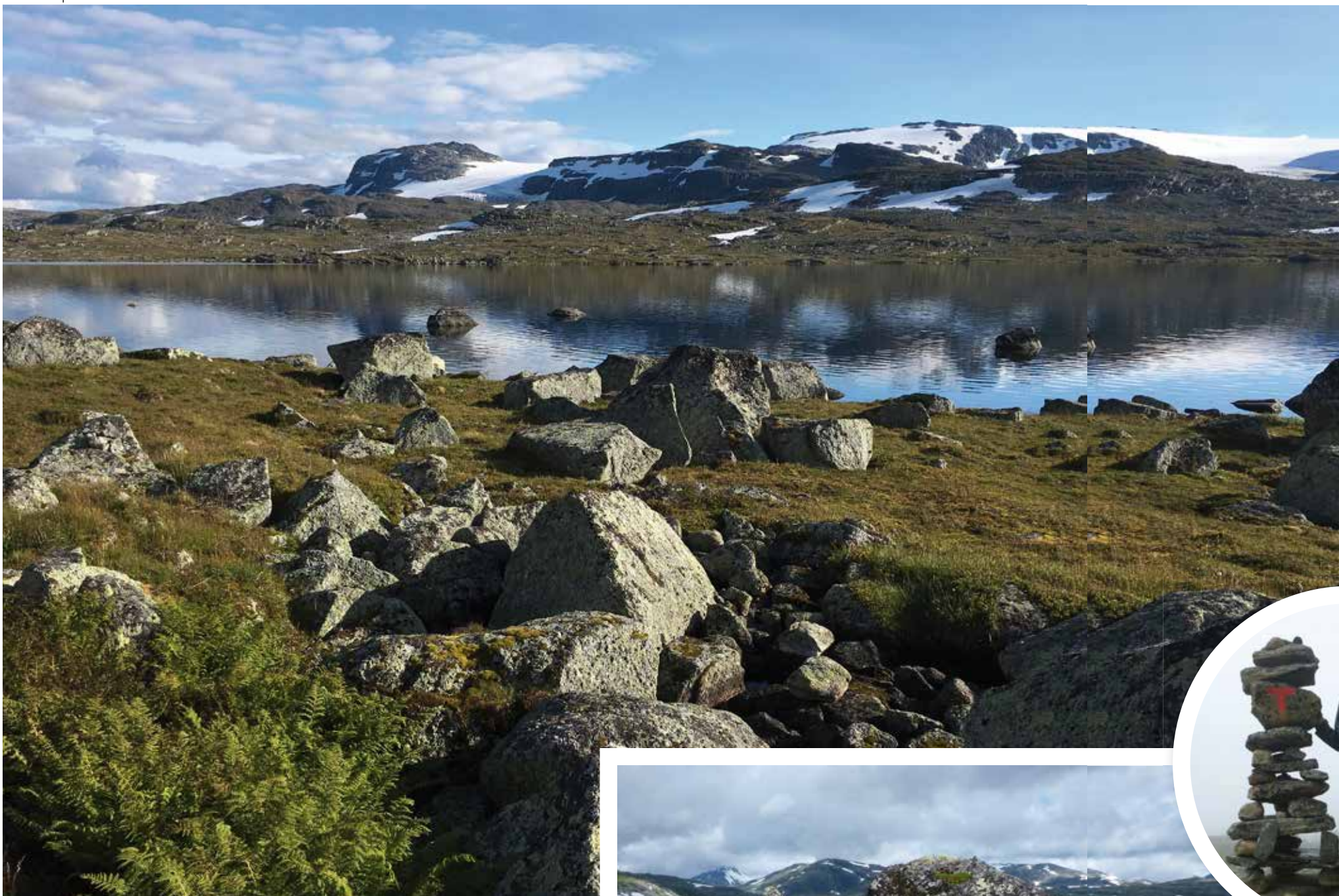

Het Finse-meer, met zicht op de ijskap Hardangerjøkulen.

Norge på langs staat te boek als de Noorse tocht der tochten. Op geoloog en bergliefhebber Myra de Rooy (1957) had deze reis zo'n aantrekkingskracht dat zij besloot deze solo te ondernemen. In de winter op ski's en met slee Kees, 's zomers te voet. Aan het einde van haar 3.000 kilometer lange avontuur van zuid naar noord schreef zij het boek 'In de lengte', waaruit je hier een deel kunt lezen.

TEKST EN FOTO'S MYRA DE ROOY

"Kees ligt thuis onder mijn bed. In zomerbergen heeft een slee niets te zoeken. Ik ga met een rugzak verder waar ik in de winter ben gestopt. Ik begin in Skarvheimen. Het heeft alles in zich wat een bergwandelaar wenst: van lieflijke dalen tot ruige steenvlaktes en toppen. Het berggebied ligt tussen de beroemde en drukkere burens Hardangervidda en Jotunheimen.

Van Skarvheimen had ik nog nooit gehoord en hoewel elke bergtop en vallei al sinds mensenheugenis een naam heeft, kreeg dit berggebied pas in 1995 zijn huidige benaming. Die is afgeleid van de *skarvs* in het gebied, de langgerekte bergen met steile flanken en een relatief platte top. Het woord betekent 'naakte berg'. In het gebied ligt het nationale park Hallingskarvet. Toen ik in februari afdaalde vanaf de Hardangervidda, zag ik de uitgestrekte bergrug waar het natuurpark naar genoemd is. De gigantische rotswand met zijn vlakke sneeuwtop leek een gestolde golf, die alles en iedereen zou kunnen opslokken – niet aantrekkelijk om met Kees doorheen te trekken. Pas thuis las ik dat Hallingskarvet een inspiratiebron kan zijn. De in 2009 overleden 'groene filosoof' Arne Næss bouwde iets oostelijker dan waar ik nu ben een privéhut. Als jongetje had hij

al de wens om op een berg te wonen. In 1937 bouwde hij zijn droomhut, Tvergastein. Nooit volgde hij dezelfde route als hij daarnaartoe ging, want hij wilde niet dat zijn voeten een pad uitsleten. Hoogleraar Næss wordt beschouwd als de belangrijkste Noorse filosoof van de 20^e eeuw. Hij was een fervent bergbeklimmer, die behalve in de Noorse bergen ook in de Himalaya klom. Door zijn contacten met de boeddhistische bevolking leerde hij dat veel bergtoppen daar als heilig worden beschouwd en niet betreden mogen worden. Met uitzicht op de Hardangervidda schreef hij onder meer over de ethiek van het bergbeklimmen. Hij werd echter vooral bekend als grondlegger van *deep ecology* en daarover publiceerde hij vele boeken, meestal geschreven in zijn geliefde berghut. De visie van Arne Næss zorgde voor een verandering van denken: van 'de mens in zijn milieu' naar 'de mens in verbinding met de natuur'. Zijn ideeën over de intieme en allesomvattende relatie tussen de aarde en de mens inspireerde milieukundigen en milieuactivisten wereldwijd. Volgens *deep ecology* bezit de natuur een intrinsieke eigenwaarde, waarbij de aarde als levend ecosysteem wordt gezien, onafhankelijk van de mens of van het belang voor de maatschappij. De natuurfilosoof trok geregeld de Noorse bergen in

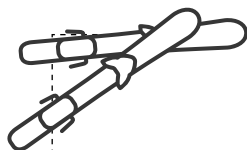

Gespleten steen in Skarvheimen.

3.000 KM SOLO DOOR DE NOORSE BERGEN

> om één te worden met de natuurlijke omgeving. 'Hoe kleiner we ons voelen in verhouding tot de berg, hoe meer we deelnemen in zijn grootsheid', schijnt hij gezegd te hebben, en ik kan dat wel beamen. Eigenlijk is het de mens die naakt naast de berg staat.

Ik voel me hier één met de natuur. Is dat omdat ik over Arne Næss las of omdat ik bij deze grote berghut twee spelende tienerjongens aan de waterrand zie? Eigenlijk zijn ze al te oud om met stokjes, kleine stenen, mos en veervormig varenblad een paalwoning in het water te bouwen, verbonden via een minibrug met een dwergenhutje op de wal. Het brengt meteen terug hoe Karen en ik vroeger trollenhuisjes bouwden en opgingen in een droomwereld, waarin dimensies en tijd konden krimpen en uitdijen. Is het daarom dat ik met een andere blik rond de Finsehytte slenter en, een beetje als kind, door een miniatuurlandschap scharrel waar waterdruppels als parels op een bed van mos liggen? De alpenkoekoeksbloemen pronken met paarsrode rozetten. Boterbloemen lichten op als zonnevlekjes en de haren van wollegras trillen in de wind. Dwergwilgen en bosbesstruiken strijden om wie het hoogst wordt of het kleinst blijft. Een rotsblok is doormidden gebroken, alsof een reus hem met een zwaard doorkliefde. Traag groeiend korstmos verovert zwerfkeien. De grillige patronen lijken onleesbare landkaarten uit een mysterieus land, door niemand te ontcijferen en slechts door een toevallige voorbijganger met

oog voor het kleine opgemerkt én door insecten. Organismen moeten sterk zijn om hier te overleven. De vluchtige zomer waarin de bergen en de toendra ontwaken, de tijd van kruiers, spinnen én van muggen, vliegt voorbij. Een kortstondige bloei, voordat de winterslaap intreedt. Met mijn fotooestel probeer ik beelden te vangen en ik weet dat het nauwelijks lukt, omdat er in mijn hoofd een extra laag onder de schoonheid ligt, een matras van jeugdherinneringen. Aan de overkant van het meer ligt de Hardangerjøkulen, een joekel van een ijskap, die als filmlocatie diende voor de ijsplaneet Hoth in *Star Wars: The Empire Strikes Back*. De uitlopers strekken zich als ijsvingers uit. Gletsjers zijn niet langer het domein van de eeuwige winter, versnelde smelt ligt op de loer. Mijn blik daalt af naar rotsblokken in Finsevatnet. Ze lijken te zweven op het stuwmeer. Langs de oever hurk ik en steun op een door de zon verwarmde rots. Mijn andere hand beweeg ik als een peddel door kristalhelder smeltwater. De tinteling in mijn vingers doet me beseffen dat ik nu pas geland ben. De bergwereld heeft me opnieuw welkom geheten. Deze zomeretappe wordt een tegenpool van die in de winter. Arctische kilte tegenover zonnewarmte. In tegenstelling tot de ultrakorte winterdagen wachten mij uren daglicht. Geen sneeuwdek maar stenen en planten. In plaats van mijn eigen weg zoeken gemarkeerde paden volgen." 🐾

Steenmannen wijzen de weg.

Veenmos

Wie is Myra de Rooy?

Behalve schrijver, fotograaf en bergbeklimmer is Myra de Rooy ook geoloog. Ze heeft een fascinatie voor de bergwereld en maakte veel solotochten door afgelegen gebieden in Tibet, Ladakh, Nepal en Noorwegen. Over haar laatste avontuur in Noorwegen schreef ze *In de lengte, 3.000 km solo door Noorwegen*. *Norge på langs* (Noorwegen in de lengte) is de Noorse tocht ter tochten, van Lindesnes in het zuiden tot het noordelijkste puntje: de Noordkaap. In Skarvheimen zijn gemarkeerde paden en is het mogelijk om van hut naar hut te trekken. Dat is niet overal het geval tijdens *Norge på langs* en dan is een tent noodzakelijk. De Rooy liep de tocht niet in één keer, maar in verschillende periodes. Zie ook myraderooy.nl. **In de lengte, 3000 km solo door Noorwegen, Myra de Rooy, uitgeverij Dato, € 29,95.**

Mail & win!

Roots mag twee gesignde exemplaren van *In de lengte* verloten onder abonnees. Kans maken? Mail je adresgegevens voor 21 april 2021 door naar info@rootsmagazine.nl o.v.v. In de lengte.

